

Bài ca người tôi trung(II)

(Bài thứ hai)

Cảm hứng Is 49 (1-7)

Hoàng Đan

1. Chúa đã gọi tôi, từ khi tôi trong lòng mẹ.
2. Chúa phán dạy tôi, để tôi nên công cụ Ngài.
3. Chúa chẳng đủ thương, phận tôi nên công trạng gì?

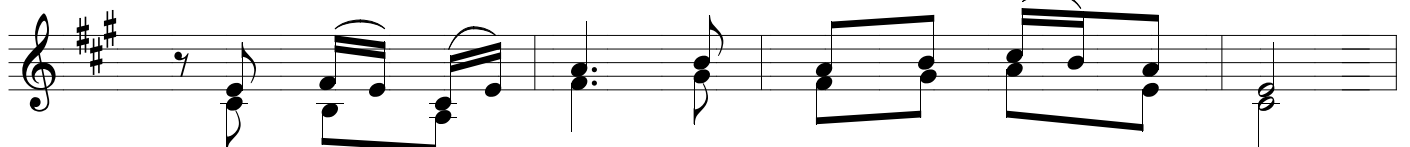
Ngài nhắc tên tôi, khi tôi trong lòng thân mẫu.
Ngài khiến mọi tôi nên như gươm mài sắc bén.
Ngài đã thương tôi, nhưng tôi thân phận đâu đáng.

Ngài nâng niu tôi, vỗ về tay ấm tình thương.
Ngài nâng tôi lên đứng cùng vương tướng quyền uy.
Dành bao vinh quang, đổ tràn ân phúc triền miên.

Nhào nặn ra tôi, mong tôi thành tôi trung của Ngài.
Trở thành đước sáng, chiếu soi miền âm - u tối tăm.
Mà này thân tôi sao so cùng tôi trung của Ngài.

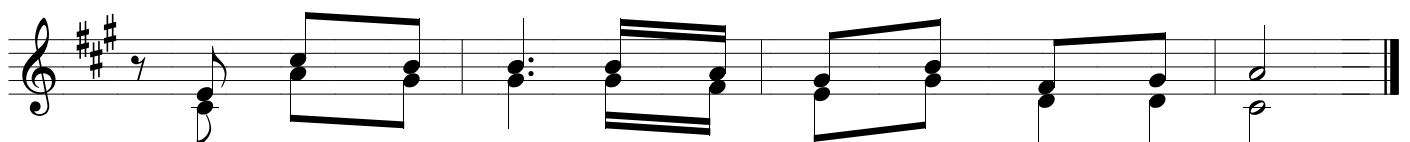
ĐK: Nhờ sức mạnh Chúa, đưa nhà Gia - cốp quay về.

Quy tụ dân Is - ra - el, trở về chung quanh Nhan thánh.

Thiên Chúa tôi thờ, biểu lộ vinh quang Danh Ngài.

Tỏa ánh quang minh, ơn Cứu độ khắp cùng trái đất.